

Mitropolitului Augustin de Florina
Predică la Duminica a III-a după Rusalii

Predica de pe Munte

ADORAREA MAMONEI - Mitropolitului Augustin de Florina

“Dumnezeul meu, Tu care hrănești păsările și corbii, nu ne lăsa!”

Ați ascultat, iubiții mei, Sfânta și Sfințita Evanghelie. Ce ne spune? Ne spune că nu trebuie să devenim sclavi, sclavi ai “mamonei” (Matei 6, 24). Dar cine este acest ”mamona”?

Oamenii de astăzi se împart după credință în două categorii. O categorie sunt necredincioșii, cei

care zic că nu există Dumnezeu. Să nu credeți că oamenii de știință sunt cine știe ce. Adevărații oameni de știință care au făcut descoperiri, cred în Dumnezeu. Cei de aici, care sug minciuna că nu există Dumnezeu, sunt niște tineri studenți care prin mii de chinuri au luat o hârtie și de atunci au închis cărțile, stau la cafelele picior peste picior, joacă cărți, fumează, vorbesc în deșert, rușinos și porcos. Aceștia zic că nu există Dumnezeu și încearcă să dezhădăcineze și din inima altora cea mai nobilă floare, credința în Hristosul nostru. Într-un sat, o bătrână de 80 de ani se primejduia să moară. De asta a aflat preotul – păstor bun – și s-a dus să o grijească.

- Bunică, zice, am venit să te spovedești.

- A, eu nu cred; nu există Dumnezeu.

- Dar, tu, femeie bătrână, care într-o clipă te duci, și spui nu cred? De ce? Cine ți-a spus că nu există Dumnezeu?

- Am un nepot care studiază la universitate și mi-a spus că nu există Dumnezeu... Auzi, deci, bunica a ascultat pe nepotul ateu!

Dacă veți întâlni vreun astfel de om și vă va spune că nu există Dumnezeu, să-i spuneți un cuvânt: Dacă mă vei convinge că a ta casă, în care locuiești, s-a zidit singură, atunci voi accepta că și această mare casă, care se numește Pământ și Universul a apărut de unul singur. Logica spune că "orice casă e zidită de cineva, iar Dumnezeu este Cel ce zidește toate"; fiecare casă este construită de către cineva, iar cel care zidește Lumea este Dumnezeu (Evrei 3,4). Celelalte sunt nebunie, absurditate. "Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu!" (Psalmul 13:1).

Așadar o categorie sunt necredincioșii. Cealaltă? Cealaltă nu sunt necredincioși. Aceștia la Crăciun și la Paști aprind lumânări în biserică și fac și câte o rugăciune. Spun că ei cred în Dumnezeu, dar nu cred, spun minciuni. Cred într-un alt Dumnezeu. Cine este Dumnezeul lor? "Mamona", adică banul, gologanii. Acesta este dumnezeul lumii de astăzi.

Cei care adoră banul lucrează aspru. Nu ca să trăiască și să-și câștige pâinea; această muncă este binecuvântată. Aceștia se extenuază, nu pentru că nu au, ci ca să le înmulțească pe cele pe care le au. Au o sută de mii? Să le facă două sute. Au două sute? Să le facă patru sute... Sunt nesătui.

Marea poate să spună râurilor: "Ajunge! Nu mai vreau apele voastre!"; cimitirul poate să spună: "Nu mai vreau alți morți!", dar lacomii, care îl adoră pe mamona, nu vor spune nicodată: "Îmi ajung cele pe care le am; slavă lui Dumnezeu!". Lucrează și duminica, și în ceasul în care bat clopotele, lucrează și în Sfânta și Marea Vineri, lucrează continuu.

Și doar lucrează? În plus, emigrează, pleacă din patrie. Nu mă refer la cei care nu au terenuri; aceștia sunt obligați să plece. Mă refer la cei care pot să trăiască aici, dar se risipesc în cele patru puncte ale orizontului, ca să adune avere, să devină milionari; și apoi nu le mai pasă de cei de-ai lor de aici. A venit o bătrână în Florina și cerea milostenie.

- Ai copii?- întreb.

- Am.

- Câți?

- Patru.

- Unde sunt?

- Unul este în Australia, altul în Toronto, altul în New York, altul...

- Primești scrisori?

- Nimic. Cel care are un magazin în Sydney s-a săturat de dolari, dar mamei lui nu-i trimite!...

Oameni neîndurători! Nu dau apă nici îngerului lor. Dacă se mai numesc unii ca aceștia oameni! Cei care adoră pe mamona devin răi; inima lor este ca de piatră. Nu au simțăminte. Sunt ca Iuda; cum acesta L-a vândut pe Hristos pentru treizeci de arginți, așa și aceștia pentru câțiva bani sunt gata să le vândă pe toate. Sunt lacomi de bani. Aceștia sunt adoratorii banului.

Dumnezeul lor este Mamona; tot ce le spune acesta, asta fac. Le spune mamona "furați!"? Vor fura. Le zice să se ducă la tribunal să se jure? Pun mâna pe Evanghelie. Le spune să nedreptățească pe văduvă și pe orfan? Nedreptățesc. Le spune să facă război? Fac. (Aceste două războaie mondiale, primul și al doilea, nu s-au făcut din idealuri nobile și înalte; s-au făcut pentru cărbuni și petrol,

pentru bani). Le zice să smulgă pâinea de la gura săracului? O fac.

Când avea să se deschidă la granița elino-sârbă de atunci un mare supermarket, mii de oameni săraci, care aveau mici magazine în Florina, erau în pericol de a rămâne în drum. Oamenii lui mamona au alcătuit o bandă, care s-a numit societate anonimă, și acești 20 – 25 voiau să mulgă toată bogăția și-i lăsau pe toți ceilalți să flămânzească. Nu luau în calcul nimic, nu-i interesa dacă sărăcuții vor rămâne pe drumuri. Societățile multi-naționale anonime nu sunt nimic altceva decât niște bande ale mamonei.

Mamona împărătește astăzi și mulți și-au pus nădejdea în el. Bani! – îți zic. Dar banul poate fi nădejdea noastră? Am cunoscut doi oameni. Erau negustori, aveau magazine amândoi, lucrau și o duceau bine. Dar a venit criza în comerț. S-au îndatorat amândoi și nu aveau nicio drahmă, nici unul, nici altul. Unul, care nu credea în Dumnezeu, a crezut că i-a murit dumnezeul – banul, s-a deznădăjduit, s-a dus și s-a aruncat în râu și s-a înecat. Celălalt însă, care credea în Dumnezeu, văzându-se rupt de acum, fără magazin, fără clienți, fără nimic, și că băncile îl urmăresc ca să-l prindă, și-a făcut cruce și a început din nou lucrul, iar acum trăiește fericit cu familia lui.

Mare lucru este să creadă cineva în Dumnezeu! Pentru că Dumnezeu este Tată, cum zice Evanghelia (vezi Matei 3, 26); și precum un tată se îngrijește de copil, așa și Părintele ceresc se îngrijește de toți copiii lui, mici și mari. Așa trăim. Dar suntem nemulțumitori. O, falsă societate! Îi dai câinelui un os și-ți dă din coadă; omul abia are o buchie în gură, abia știe să vorbească, și-L înjură pe Dumnezeu. Nemulțumitori oameni! Dacă cerul nu va ploua, dacă soarele nu va răsări ca să-și trimită razele, dacă nu va sufla aerul răcoritor, culturile se vor usca, animalele vor muri, veți deceda. Ce zic? Scoateți-vă ceasul! Cinci minute fără aer, omul nu trăiește, vom păți asfixiere. Ar trebui să avem o rachetă și pe cel necredincios, care zice că nu există Dumnezeu, să-l băgăm în ea și să-l trimitem pe Lună. Acolo, nicio pară, niciun măr, nici apă, nici aer nu există; aici Dumnezeu ne dă de toate, și cu toate acestea rămânem nemulțumitori, nerecunoscători. Va veni ceasul când le vom duce lipsa...

Trăim, pentru că o vrea Dumnezeu. O zice Evanghelia: O pasăre nu cade pe pământ fără voia lui Dumnezeu, un fir de păr nu cade fără voia Lui (vezi Matei 10, 29-30). Toate trăiesc pentru că le conservă El și cu atât mai mult pe om. Este foarte important ca cineva să creadă în Dumnezeu și nu în banii necinstiți.

Cei care cred în ban, și deci îl au pe acesta drept dumnezeu al lor, se sinucid; nu au alt dumnezeu. Toți cei care cred în Dumnezeul cel viu nu deznădăjduiesc. Au trecut mulți ani de când plimbându-mă prin Tesalonic am văzut într-o zi foarte de dimineață un bătrânel vânzând zarzavaturi și pe căruț cu litere roșii avea o inscripție: "Are grijă Dumnezeu!". M-a impresionat și m-am apropiat de el:

- De ce ai scris pe căruț "Are grijă Dumnezeu!"?

- Sunt refugiat, zice. În Pont am trăit bine, eram bogați. S-a întâmplat însă catastrofa și am venit goi în Elada. M-am dus la biserică, am ingenuncheat și am spus: Dumnezeul meu, Tu care hrănești păsările și corbii, nu ne lăsa. Și am început să muncesc. Am femeie și cinci copii. Îmi fac cruce, ies și vând și astfel trăiesc. Slavă lui Dumnezeu!...

Nu deznădăjdui! Și chiar dacă te-ar lăsa toți și lumea s-ar întoarce pe dos, există Dumnezeu!

"Și dacă nu rămâne în lume

Ceva de care să mă sprijin, să stau,

Acolo în înălțime este Dumnezeul meu;

Cum aş putea deci să deznădăjduiesc?"

Aceste lucruri ni le spune Evanghelia. Să le ținem strâns. Să credem. Să ne astupăm urechile și să nu ascultăm ce zic ciorile necredinței, ci să trăim precum vrea Hristos, cel ce este binecuvântat în veci.

† Episcopul Augustin

(Omilia Mitropolitului de Florina, părintele Augustin Kandiotis, în Sfânta Biserică a Sfântului Gheorghe Vevis – Florina, 19.06.1977)

Sursa: Ne vorbește Părintele Augustin